

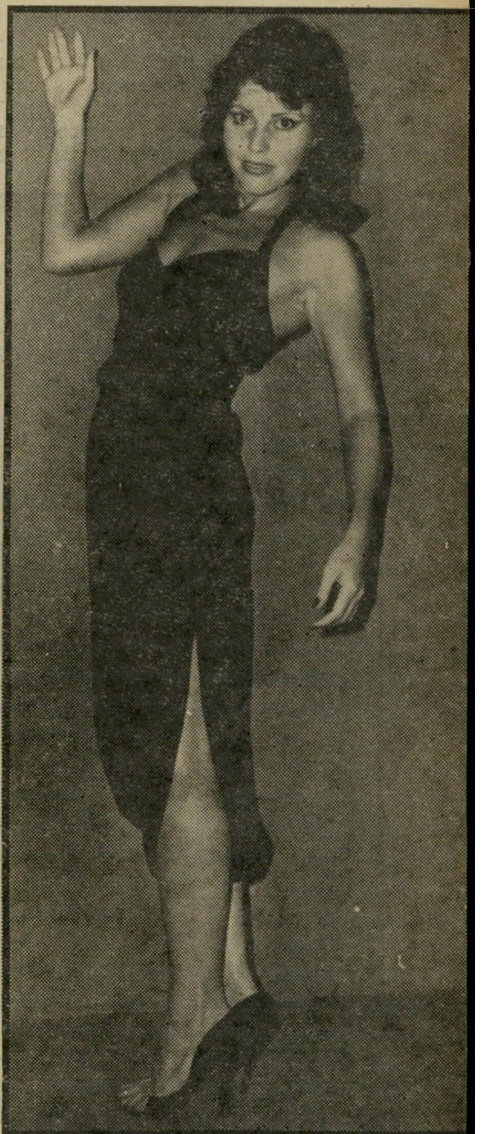
רעיונות איך

הופכים שימלה

רגילה

לפיוץ סנסי

טוב, אז ככה. כאשר אני קוראת בעיי תונים את סוג ההוראות של לקחת שימלה לה ישנה, להוסיף לה צווארון דאנטל, חפתים ממלמלה, אימרת פרווה ושורת כפתורים מקדימה, כדי לקבל, הפלא רי פלא, שימלה חדשה ורעננה, באמת שאני תופסת חרארה. כל היצירות האלה, הן עשויות מדגמים של סמרטוטים קודמים, עושים לי פריחה אמיתית. כך שאם אני מוצאת עצמי נותנת הוראות לשינוי שימלה, חוקה שהתוצאות הפנטסטיות מציי

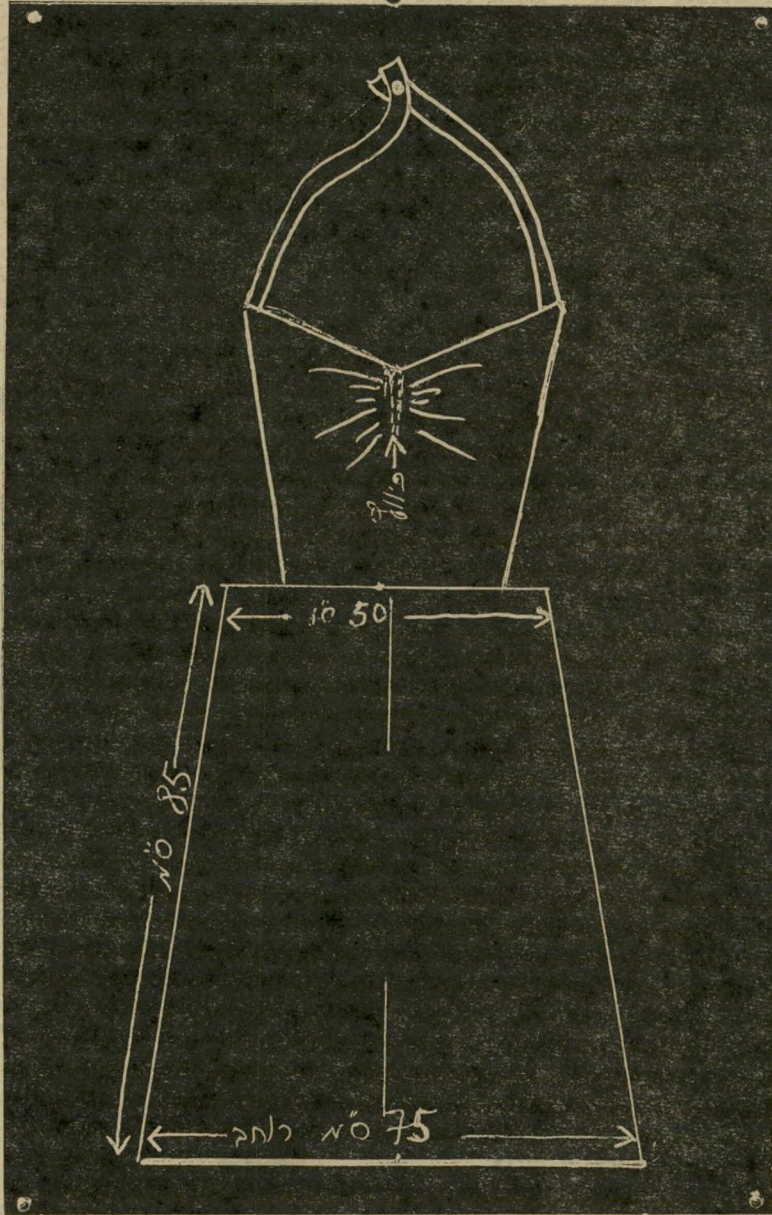
השימלה הממוזרה

אחרי

דיקות כניסה לנושא כזה יכנאי. טרוף שריקות ההערצה שזה מעורר, מצדיק אפילו תפירה מיוחדת של העסק הזה, מבלי לחכות שתהיה בארון שימלה סתמית, סחורה לתיקון מהמם שכזה. כל העסק הזה עומד על פרימת שני תפרים וחבורת תפר שלישי, המיקום אבל! המיקום הארס רבותי, זה מה ש עושה את כל הסיפור האלוהי. אני אתאר בדיוק בדיוק את כל מה שעשיתי, וכל אחת בבית תסיק מזה שהי ראות פרטיות. הסיפור הזה, נולד בערך כך: קיבלתי מבת דודתי טניה, שימלת ארגל שחורה, מחשוף בגזירת סטרפלט ישרה ורגילה,

שוף, בין השדיים, בעזרת תפר מכליב עדין בצבע הבד, משכתי וצימצמתי אר תו עד שהוא נהיה כחמישה ס"מ. תפרתי את הכיווצים שיצרתי, והקפאתי אותם לנצח עם תפר קטן של מכונת תפירה, שעברה עליהם. זה פטנט חכם. ראשית,

כתפיות ישרות, מותן מודגשת בכיווצים מעטים, טמבלים כאלה, רוכסן מאחור ור הצאית בגיורת פעמון שמן. רק שתבינו איזה דבר זה היה לפני הניתוח הפלאסטי, טי, הרי שבד ארגל, להזכירכם, זה בד שנדבק בתחת לכל אורך הרגליים באופי

מידות השימלה לפני הניתוח

דבר קונבנציונאלי לחלוטין

למרות ההצרה ההדוקה הנחשית, שנבצע בשלב השלישי משני הצדדים, כיווץ זה לא מאפשר להשטיח את החזה לפלטה מהודקת, ונותנת לו יעני נפח אופטי הכרחי. שנית, ביחד עם הכתפיות שנפרמו ממקום חיבורן בגב ונתפרו יחד, אחת ולתמיד, מאחורי הצוואר, ובכך יחד איתן מתקבל מחשוף טרפזי מאוד מאוד סקסי ומפואר.

3. כדי שהשימלה לא תנשור, עקב מיקומן החדש של הכתפיות, הצרתי אר תה שתשב מהודק רק עד המותניים!!! (את הכיווצים במותניים השארתי, תיכף תבינו למה), "לקחתי בפנים" לכל אורך הצלעות מימין ולכל אורך הצלעות מי שמאל, עד המותניים כאמור.

4. כאן רבותי, כאן ממש, מתחילה בעצם כל הארכיטקטורה. עומדים בתרועות צמודות אל צידי הגוף. כפות הידיים דבוקות ישר אל הירכיים. במקום שהי אצבע השלישית, האמה, נוגעת, על תפר הצד של החצאית, שני ס"מ למטה מנקודת הזרוע, פורמים את שני תפרי הצד של החצאית השימלה, עד הנקודה שסימננו. מקפלים מגלגלים במכפלת צרה ועדינה את שולי הבד הפרום. כך ש ייווצר גימור מעובד יפה ביד. לעבר יפה ומדויק לכל אורך ה"שליץ" הארוך הזה שייצרנו.

5. יש לנו חלק קידמי מתנפנף וחלק אחור שמתנפנף. תופסים את שני החלקים, ומחברים אותם יחד לכל רוחב קו המכפלת. את הרגליים, לא לדאוג, מרי

איום, מהחשמל הסטאטי, וכיווצים במותניים, של חצאית פעמון גם כן להזכירכם, כס, משמינים לא רגיל.

לקחתי את השימלה המאפנית הזו ב כל זאת, כי ידעתי שגלומות בה אפשי ריות. חוץ מזה, כאשר בן-אדם מתעלה על עצמו, מתעלם ממצבי הפינגסי הש פיר, חוסף מכת נדיבות נדירה, ונותן לי מתנה בכל זאת — אני מאמינה ש עידוד נאות הוא בעל ערך חינוכי מבור רך, בכל הקשור להתרחשויות תכופות יותר של מכות הגנדיבות דגן.

ידעתי שהשימלה הזו היא מנייה שתק פוץ לשמיים. או ראשית חוכמה, ברוב הגינות מדדתי אותה בתצוגה מיוחדת — תוך עצימת עיניים נגד קריאת מחשבות — לבעלים המקוריים. אחרי שנראיתי בה מכל זווית מושכת, מצודדת וחנינית כקרפדה, ידעתי שאפשר לקפל אותה בשקט גמור, ולשים אותה בתיק. כלל חשוב בקבלת מתנות של רצון טוב הוא לא להותיר את הרושם הנכון, שהגנות היה מייטיב עשות לו השאיר שי זה דווקא ברשותו.

או באתי הביתה, וזה מה שעשיתי: אם אין לכם מושג בתפירה, תנו לכל תופרת שכונתית את ההוראות הללו. היא לא תוכל לפקשש. העסק פשוט ומוסבר סופר-ברור.

1. את הכתפיות הישרות פרמתי רק מאחור, ותפרתי אותן זו אל זו במיקום שבתרתי אחת ולתמיד, מאחורי הצוואר. 2. כיווצתי פס של כעשרה ס"מ במח

פטנטים

מכשיר לסימון

מכפלות ישרות

כל אחת, כל אחת, מכירה את הסצנה המתישה. לובשים את הנעליים הנכונות ונעמדים כמו גולם מול המראה. אסור לנשום. אסור לזוה, כי המאייסטר, זאת אומרת אמא, או תופרת, עסוק מאוד בסידור קו מכפלת ישר. חוקעים סיכות בנגלה ראשונה, ואחרי שרוצים שייפתח הראש, כדי לברוח דרך שם מהגוף הדוני, זה יוצא עקום מימין. דיון מעמיק עם עוד כמה קיביצרות מזר מנות דחוף, מוליד נגלת סימון שנייה. היוצרת עוקם קולוסאלי בצד שמאל. בסוף על דעת כולם זה ישר. יוצאים עם זה לרחוב, וזה כמובן עקום. רק מי שעברה, ועוד עוברת מטעמי תקציב או יצירתיות את הגהינום המכפלתי הזה, תדע להעריך את הסיפור הבא. ובכן, זה מסמן מכפלות ביתי, שאם לכל חצאית הוא חיוני, הרי שמכפלת

תיקון טעות

ברשימה על הביקור במיסעדת לה קוקי אילת, כתוב שם, בתור מכה רא שונה: "לילה מוצק, הציע יום אחד הקוולר בהפסקה סדירה שלי, איציק, בואי נאכל בלה-קוקי". מאז, לא מפסי קים לשאול אותי, מה זה הקוולר ב הפסקה סדירה שלי. אז זהו רבותי. אני כותבת מתווכחם, אולי, לפעמים, אבל משטויות אני נזרת. ברשימה המקורית שבנייר, היה כתוב, הקוולר באספקה סדירה שלי. רואים? יש קצת הבדל.

ציאים דרך שני הפתחים הצדדיים ה ארוכים.

6. בוחרים חגורה שחורה רחבה, ומי הדקים אותה במותניים עד שהנשימה נעתקת. הקפלים המשמינים, מקבלים ב כך משמעות חדשה לחלוטין. החגורה מצוירת צללית מותן דקה, והקפלים מדי גישים קימור יפהפה.

זהו זה. הרגליים הצמודות אוספות ב מין קפלים עשירים נפלאים את כל ה חצאית הזו, המהוברת בקו המכפלת, ומתקבל אפקט מהמם של גיורת לב, או עלה מאורך שכזה. השטעים העמוקים אינם חושפים כל כך, כפי שניתן לדמיין. הם רק מאפשרים לרגליים להציץ, בהנ דסה כל כך מחוכמת, עד כי נדמה שהן לא נגמרות לעולם. רצוי ללבוש את ה סיפור עם נעלי עקב של ממורתות. אם רוצחים את הקהל, או עד הסוף. צירפתי דיאגרמות נגד פיקשושים.

נא להקפיד לבצע את העסק בכד נזוי לי מאוד, ממין משובח, אחרת מתקבל אפקט מצנח, של בגד פלחים מגוחך.

רוחב החצאית המתרחבת 75 ס"מ בקו המכפלת, זאת, בכדי שתקבלו מושג. אורי כה מקו המותניים עד המכפלת — 85 ס"מ!!! זה לא יתקבל לבסוף כזה ארוך בגלל הקפלים, אבל תחילה, אורך זה הכרחי! רחובה במותניים — 50 ס"מ, שאותם מכווצים עד למידת היקף המותניים הפרשיות, פלוס מירווח נשימה הגייר ני של כמה ס"מ.

הייתי מרכיזה לכם כעת שריקה עסי סית לסיים, בכדי לתת לכם צל מושג קלוש, מה הסימפוזיה שתצפה לגברת שי תערון הופעות עם העסק הזה. אבל אני חוששת, שמיגבלות נייר מאפשרות לי כל כמה שאתאמץ רק פור סיפור חיוור ולא משכנע. לא לצאת עם העסק הזה לרחוב בשום פנים ואופן בלי גורילה מלאת און וצמודה. יוסקליה ה פיטסי, להזכירכם, גר בלבאנט, איך ש הוא רואה דבר כזה, מייד הוא תופס ואוכל.

"מה אני אשם אדוני השופט", הוא יאמר אחר כך. "זאת היא אשמה!" מה שנוכח.